

Allan Niebuhr (KF):

Det er et udmærket beslutningsforslag, der ligger her. Det er et ganske udmærket stykke arbejde, der er lavet som forberedelse til et lovoplæg, som ministeren jo også har lovet os kommer i den kommende samling. Det er et beslutningsforslag, som i sin grundlæggende substans har vores sympati. Vi mener ligesom dem, der står bag beslutningsforslaget, at problemet med skuldorsår er et problem, der skal gøres noget ved.

Jeg vælger at betragte det her beslutningsforslags enkelte punkter som et idékatalog til, hvad der kan fremkomme i det lovforslag. Når jeg siger det sådan, er det, fordi jeg jo selv for flere uger siden var ude med en idé om, at man i stedet for bare bevidstløst at lægge bødestørrelser op for de her overtrædelser af dyrevelfærd, hvad angår skuldorsår, sagde, at de landmænd, der leverer dyr med skuldorsår af kategori 3 og 4, hvad enten det er til slagteri eller destruktion, blev pålagt en brugerbetalt opgave, nemlig at få besøg af en staldindretningseksperter, en dyrlæge og en offentlig kontrollør. Det skulle finde sted, indtil den pågældende landmand havde vist, at han nu var i stand til at behandle sine dyr på en sådan måde, at de skuldorsår ikke var til stede mere.

Det var en brugerbetalt opgave og altså et af mine forslag til, hvordan man kunne komme det her til livs. Det har jeg også talt med Dansk Svineproduktion om, og de synes sådan set også, at det er et skridt i den rigtige retning. Dansk Svineproduktion har nu selv fremsat kontrolforslag til, hvordan den enkelte landmand i fremtiden skal sørge for en gennemgående egenkontrol af sine dyr, så vi undgår de her skuldorsår.

Alt det her synes jeg tilsammen er et ganske godt skridt i den rigtige retning, og derfor er jeg også glad for, at vi nu tilsyneladende kan nå frem til, at der er tid til, at et hurtigtarbejdende udvalg kan sætte et ordentligt lovforslag sammen, så det her ikke skal blive en strid mellem handlekraft og risiko for lovsjusk.

Jeg forstår godt, at justitsministeren har valgt at sige, at for at fremsætte et godt lovforslag, der er velbejdet, må man altså tage den tid, det skal tage. Det har ministeren så skønnet er frem til årsskiftet, og det er jeg vældig godt tilfreds med. Jeg synes, det er dejligt, at vi nu står sammen om at være med til at løse det her problem, og jeg synes, det er dejligt, hvis vi gør det i en tæt dialog med branchen, så det ikke bliver dem

og os, men at vi sammen går ind for at prøve på at løse det her problem en gang for alle.

Kl. 14.20

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Når den konservative ordfører nu gentager det vældig gode i, at der nu sker noget, kan jeg jo sige, at ja, det gør der så endelig; det er jeg enig i, og jeg vil gerne kvittere for, at det så endelig sker – efter stort pres.

Men jeg vil godt høre, om ikke det er sådan, at den konservative ordfører alligevel synes – også på baggrund af den ordførertale, han har holdt – at der var et par punkter, som man umiddelbart kunne tilslutte sig, så vi altså ikke skal vente 7-8 måneder, 9-10 måneder, eller hvor længe det varer, inden det her bliver lovkrav, f.eks. punkt 4 og punkt 5.

Jeg vil godt bede den konservative ordfører om at se lidt nærmere på det. Det er vel ting, der umiddelbart kunne gennemføres bare ved at lave en bekendtgørelse, sådan som jeg ser det.

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Punkt 4 og punkt 5 er dem, der omhandler dyrlægenes anmeldelsespligt. Der er for mig at se ikke nogen tvivl om, at enhver dyrlæge, der oplever, at der er misrøgt af dyr – og skuldorsår kan jo også være misrøgt af dyr – allerede ifølge dyreværnsloven og sin dyrlægepligt skal anmelde de forseelser, som er begået.

Så jeg synes, det allerede ligger implicit i det, at dyrlægen selvfølgelig har pligt til at anmelde det, når han oplever, at der er misrøgt af dyr.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Problemet er jo bare, at det i teorien er rigtigt, hvad den konservative ordfører siger, men at det i praksis viser sig ikke at være rigtigt. I praksis ser vi jo, at der er alle de her skuldorsår. Der bliver afsløret en hel masse på slagterierne, men det bliver der ikke på samlestederne, for der har dyrlægerne faktisk ingen mulighed for det.

Det er derfor, jeg godt kunne tænke mig, at De Konservative ville gå lidt mere ind i det sådan rigtige liv og ikke bare forholde sig til noget teori, men også til noget, der i praksis har at gøre med dyrevelfærd. Og så er det, jeg spørger: Var det ikke noget at overveje at gå direkte ind de her to steder og få ministeren til at lave en bekendtgørelse? For jeg tror, det er tilstrækkeligt;